

LOS DOS NIUS.

Era á entrada de fosch,
jo caminava un dia,
tot era dolsa pau
com dins l' ànima mia.
Vora 'l cami una creu
sos brassos estenia,
quan arribí allí prop
murmuri dols sentia,
murmuri y remoreig
y dolsa melodia.
Los brassos de la creu
una eura los vestia
y en la eura mal penyat
un nieró hi havia,

.
Ah! si jo fos aucell
ab ells jo cantaria,
que en brassos de la creu
també mon cor hi nia.

JACINTO VERDAGUER.

(Version catalana de la poesia euskara Bi kabiak¹ de D. Antonio Arzác)

(1) Tomo XXIV, pág. 503.